

El tema dominant aquest mes ha estat, sense dubte, l'evolució de la investidura de Pedro Sánchez com a president del *gobierno*. El temps passa i a la eufòria inicial arran de l'aritmètica electoral del 23 de juliol que conferia a l'independentisme i, en particular, a JUNTS la posició i el pes essencials per a entomar negociacions amb el PSOE, ha seguit un sentiment d'incertesa i un incontestable neguit degut al secretisme amb el qual s'estan portant aquestes negociacions.

Tot el que hem llegit fins ara al respecte no és sinó intuïcions, interpretacions o especulacions i no en traiem l'aigua clara. L'amnistia és, certament, la notícia més mediatitzada que ha superat el mes d'octubre. Tanmateix, és només un element entre més de les condicions de la investidura. L'oficialitat de la llengua, el mitjancer o relator internacional, la reconeixença de la legitimitat del moviment independentista i, per tant, del projecte independentista i del dret d'autodeterminació, la reconeixença del president a l'exili, el Molt Honorable President Carles Puigdemont formen part, igualment, d'aquest pacte en curs. A més del traspàs de Rodalies i la condonació del deute fiscal demandes específiques d'ERC.

A banda d'aquesta impenetrable operació cap a la investidura hi ha hagut altres esdeveniments com la commemoració de l'1 O amb diversos actes tant a Barcelona com a la resta del país, les manifestacions espanyolistes contra l'amnistia, l'informe del Consell d'Europa que equipara Espanya amb Polònia, Hongria, l'Azerbaitjan i Grècia per l'ús de Pegasus. També cal mencionar els atacs a la llengua, en particular, a l'escola de Canet de mar, i la condemna a Miquel Buch, Lluís Escola i els CDR. Hem de celebrar, però, el retorn de Valtònyc, lliure i victoriós.

Pel que fa a la commemoració del 1 O, els diversos actes a Barcelona i a altres llocs del Principat van palesar que l'esperit independentista és ben viu i arrelat però al mateix temps el moviment independentista va aparèixer poc massiu degut a la necessària dispersió puix que els manifestants havien de triar, de vegades, entre assistir a un acte o a un altre.

Llegiu els comentaris dels actes i veieu els vídeos i escolteu els discursos – en particular el de la presidenta de l'ANC, Dolors Feliu – d'aquesta diada a Barcelona a través de:

https://www.elnacional.cat/ca/politica/actes-manifestacions-1-octubre-directe-ultima-hora-barcelona-catalunya_10446_126.html

Escolteu el discurs del MHP Carles Puigdemont que va intervenir telemàticament plaça de Catalunya:

<https://www.youtube.com/watch?v=eFsG9wz37ME>

L'oficialitat de la llengua catalana a les institucions europees encara no és vigent. Al darrer ple del Consell d'Afers Generals de la Unió Europea (24 d'octubre) els representants de Letònia i Lituània van expressar reticències adduint inquietud respecte a les seves respectives minories russes pel fet que si el català obre una via altres llengües s'emmirallin i pressionin els seus estats per a que les facin oficials

Podeu veure "La Pissarreta" (Vilaweb) on Vicent Partal explica per què aquests països tenen aquesta por:

<https://www.youtube.com/watch?v=YgRsaymCfrA>

El proper 15 de novembre, tanmateix, hi haurà un altre ple al Consell d'Afers Generals de la Unió Europea en el qual es farà un balanç de l'evolució de la qüestió de l'oficialitat de les llengües catalana, èuscar i gallega. El ministre d'Afers estrangers espanyol, José Manuel Albares, ha encarregat a mitjan octubre, un informe a la Comissió Europea sobre l'impacte econòmic i material que tindria l'oficialitat d'aquestes llengües però aquest informe pot trigar dos o tres mesos. Per tant, és molt possible que el 15 de novembre no es votarà encara la modificació del reglament europeu (1/1958) modificació que confirma l'aprovació de l'oficialitat de qualsevol llengua.

De totes maneres, l'assoliment de l'oficialitat de la llengua com a condició prèvia a la investidura de P. Sánchez, no es pot satisfer atès, d'una banda, de l'evolució del procés i d'altra banda, de la data de la investidura, que segueix sent una incògnita absoluta.

Malauradament, cal destacar també que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha imposat definitivament a l'escola Turó del Drac de Canet de Mar l'obligació de fer en castellà, com a mínim, una assignatura principal més en una classe de primària del centre. Òmnium ha anunciat que recorrerà la sentència perquè "posa els fonaments per eliminar els criteris pedagògics a l'escola i culminar la seva obsessió per imposar el castellà a les aules".

Com veiem la repressió, malgrat el debat per a elaborar una amnistia segueix colpint, i els processos judicials contra els independentistes continuen. Aquest mes, el dia 10, cinc independentistes acusats de danys i desordres públics per, suposadament, haver cremat contenidors per a protestar contra la inhabilitació del MHP Quim Torra, el 28 de setembre de 2020 han estat citats davant l'Audiència Nacional.

Un jove de Sant Celoni, Roger, va rebre una bala de goma al cap durant els disturbis contra la sentència del procés que li ha causat lesions importants. Quatre anys després dels fets encara no sap quin agent va ser-ne responsable. Els mossos d'Esquadra acusen ara la Policia Nacional.

https://www.eldiario.es/catalunya/cuatro-anos-policia-le-disparo-bala-goma-cabeza-son-armas-peligrosas-control_1_10629154.html?s=09

O el cas de Miquel Buch, exconseiller i Lluís Escolà, assessor nomenat per Miquel Buch, ambdós condemnats pel TSJC el mes de juny proppassat per delictes de malversació i de prevaricació a quatre anys i mig de presó i vint anys d'inhabilitació el primer i quatre anys i mig de presó i vint-i-tres d'inhabilitació l'assessor Escolà. Aquest mes d'octubre la defensa ha presentat un recurs en el qual acusa els magistrats de retorçar els fets i de maniobrar per a condemnar-los.

<https://elmon.cat/politica/tribunals/recurs-buch-tsjc-maniobrar-condemnar-742493/>

O, també, la nova interlocutòria emesa pel president de la Sala Penal i Civil del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), José Maria Barrientos, amb la qual deixa a punt de la vista oral el judici contra Josep Maria Jové, Lluís Salvador i la consellera de Cultura, Natàlia Garriga, per la seva presumpta relació amb el Primer d'Octubre. Tots tres estan acusats per delictes de desobediència, prevaricació i malversació. El judici correspon a la instrucció de la macrocausa que ha instruït durant set anys el Jutjat d'Instrucció 13 de Barcelona.

<https://www.vilaweb.cat/noticies/tsjc-rebutja-proves-judici-jove-salvado-garriga-per-1-o/>

D'altra banda, i és més aviat una bona notícia, el dia 2, Oriol Calvo, inicialment condemnat a quatre anys i un mes de presó, per les protestes contra la sentència del 15 d'octubre del 2019 ha vist la seva

condemna commutada a 1 any i mig, per tant no entrarà a la presó. Tanmateix, mantenen la condemna per desordres públics i l'obliguen a pagar la meitat de les despeses de la causa.

<https://www.vilaweb.cat/noticies/tsjc-estima-recurs-oriol-calvo-empresonat-protestes-sentencia/>

Aquest mes cal també remarcar la denúncia feta per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) davant l'OSCE. Aprofitant la seva participació a la 2023 'Warsaw Human Dimension Conference' de l'Organització per la Seguretat i Cooperació a Europa (OSCE) l'ANC ha denunciat la "criminalització" que viu el moviment independentisme català per part de les institucions espanyoles. L'ANC considera que la "criminalització" i "l'ús de la justícia com a eina de repressió" segueixen vigents. També denuncia "la pràctica d'utilitzar acusacions falses per reprimir l'independentisme català [...] per les autoritats espanyoles des del 2017". Una pràctica que ha provocat represàlies contra més de 1.400 activistes i representants electes incloent-hi l'empresonament de nou líders polítics i socials del moviment arran del referèndum de l'1-O. "Aquestes violacions dels drets humans han estat denunciades per diversos relators especials de drets humans de les Nacions Unides, pel Grup de treball de l'ONU sobre detenció arbitrària i per l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa", afirma l'ANC, que demana un nou toc d'atenció a Espanya. L'ANC també retreu que una dotzena de CDR han sigut "acusats falsament" de terrorisme. "Un total de 12 membres dels CDR han sigut processats i estan pendents de judici, i alguns d'ells van passar entre tres i quatre mesos en presó preventiva abans de ser posats en llibertat perquè no tenien proves".

<https://elmon.cat/politica/independentisme/anc-denuncia-criminalitzacio-independentisme-739707/>

Hem de esmentar igualment la maniobra del jutge de l'Audiència espanyola Manuel García Castellón que s'ha assegurat de mantenir el control de la causa contra el Tsunami Democràtic que ja fa quatre anys que s'allarga, i l'ha acusat de terrorisme gràcies a Vox i a l'organització d'ultradreta *Dignidad y Justicia*,

<https://www.vilaweb.cat/noticies/garcia-castellon-tsunami-extrema-dreta-terrorisme/>

Aquests són uns quants afers, a tall d'exemple, de com pot actuar la repressió. En qualsevol cas, aquesta mena d'actuació té un impacte esgarrifador sobre els activistes i fa que la gent tingui por d'exercir el seu dret a la llibertat d'expressió i el seu dret a la llibertat d'associació pacífica. La repressió no deixa ningú indiferent. I com els processos són llargs, els activistes encausats viuen permanentment amb una espasa de Dàmocles sobre el cap. Aquesta situació afecta la vida familiar, la feina, la vida social, i també les finances personals. Encara que moltes vegades els processos acaben arxivats, el mal està fet i el patiment i el temps perdut no es poden recuperar.

Hem de celebrar, i això és una bona notícia, el retorn inesperat del raper Valtònyc a Mallorca. Valtònyc, alias Josep Miquel Arenas, va retornar a Mallorca el 28 d'octubre després de viure gairebé sis anys a Bèlgica. La seva condemna ha prescrit i, per tant, ha pogut anar a casa seva i abraçar la seva família i els seus amics. Recordem que la seva lluita judicial va comportar una modificació del codi penal belga per la qual la llei d'injúries a la corona que es castigava amb fins tres anys de presó va ser declarada anticonstitucional per no respectar la llibertat d'expressió. El retorn de Valtònyc, en cotxe, acompanyat, a trams, per diverses persones (el president Carles Puigdemont, el conseller Lluís Puig, el director de Vilaweb, Vicent Partal i d'altres) fins a Barcelona, i en avió fins a Mallorca, ha sigut molt emotiu.

<https://www.vilaweb.cat/noticies/video-els-minuts-mes-emotius-de-la-tornada-de-valtonyc-a-casa/>

L'amnistia, l'abast i les condicions de la qual no han traspuat de les converses a Brussel·les, ha provocat nombroses reaccions. La dreta i l'extrema dreta espanyola han convocat manifestacions en contra de l'amnistia a Madrid i a Barcelona. Obsessionat com està l'espanyolisme amb la unitat d'Espanya, amb el deler de portar Puigdemont a la presó, amb les veus que s'aixequen ací i allà en contra de l'amnistia, la dreta i l'extrema dreta estan despertant els ardors franquistes i ja se sent el soroll de sabres. L'oposició de l'espanyolisme es fonamenta en la ràbia de veure, sobre tot, el president Puigdemont lliure i evitar la presó. És a dir, de veure frustrat el seu anhel de revenja.

Per la seva banda, el partit popular (PP) acusa el PSOE de rendir-se als independentistes. I aprofita la situació per a refermar la seva figura de líder de l'oposició. Tot això fa preveure que la situació empitjorarà.

La posició de l'ANC sobre l'amnistia sempre ha estat i és: una amnistia per a tots i associada al reconeixement de l'1 d'octubre i al dret a l'autodeterminació. L'ANC vol que l'amnistia serveixi per avançar cap a la independència.

L'equip de coordinació de l'ANC França